

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ καθηγητοῦ τῆς Γεωλογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ Πολυτεχνείῳ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΝΙΚ. Κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ Δρ. Φ. Ε. ΑΛΕΞΑΝ. Δ. ΒΑΛΒΗ Δρ. Φ. Ε.	ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ Ἐν Ἀθήναις ἑτησίᾳ Δρ. 7.— Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ἐτ. » 7.50 Ἐξάμηνος » 4.— Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φο. χρ. 8.—	ΓΡΑΦΕΙΟΝ « ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ » Ὅδος Φειδίου ἀρ. 13 κατωτέρω τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνοδρίου. ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ 15 — ΛΕΠΤΑ — 15
---	--	---

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταί, οἵτινες δὲν ἔλαβον τακτικῶς τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα τοῦ « Προμηθέως », νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐγγράφως τῇ διευθύνσει. Γίνεται δ' ὡσαύτως γνωστόν, ὅτι πᾶσα παρατήρησις τῶν κ.κ. συνδρομητῶν περὶ τῆς παραλαβῆς τοῦ φύλλου δέον νὰ γίνηται ἐγγράφως ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν· ἄλλως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Οἱ γάμοι τῶν ἀνθέων ὑπὸ Κ. Μητσοπούλου.— Αἱ Πάτραι ὑπὸ μετεωρολογικῆν ἔποψιν ὑπὸ Χ. Κορύλλου.— Ἐμμεσος ἀξία τῶν δασῶν μας ὑπὸ Ν. Χλωροῦ.— Ἡ Δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου κατὰ μεταρρασίαν Ἀλεξ. Βάλβη.— Χρονικά: Ἡλεκτρικὴ ὁδὸς πρὸς μεταφορὰν ἐπιστολῶν— Βαθύτης τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὀκεανοῦ.— Παράδοξον μετεωρολογικὸν φαινόμενον.— Σεισμολογικά.— Σπῆλαια μέγιστα ἐν Αὐστραλίᾳ.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

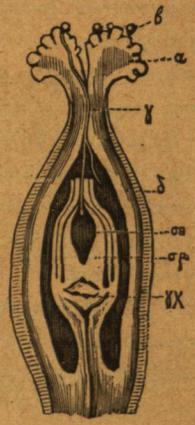
ὑπο
Κ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ 8 φύλλου).

Δ΄.

Ἄφου τὸ φυτὸν φθάσῃ εἰς τὸ ἀνώτατον ὄριον τῆς ἀναπτύξεώς του καὶ παραγάγῃ πλεῖστα ἄνθη, ἀνφανερόγαμον, μέλημα σπουδαιότατον ἔχει, νὰ τελέσῃ τοὺς γάμους αὐτοῦ χάριν τῆς διακωινίσεως τοῦ εἶδους του. Γονιμοποιεῖται δὲ τὸ θῆλυ ἄνθος, ἀν ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ φοθῆκῃ εὐρισκομένου φαρίου ἐπιδράσῃ ἡ κυψελίς

τῆς γύρεως, δηλ. ἀν κόκκος γύρεως ἐκ στήμονός τινος πέσῃ ἐπὶ τοῦ στίγματος τοῦ ὑπέρου. Γίνεται δὲ ἡ γονιμοποίησις ὡς ἐξῆς. Μόλις ὁ κόκκος τῆς γύρεως πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἰξώδους στίγματος τῆς φοθῆκης, κατ' ἀρχὰς ἐξογκοῦται οὗτος ἐπ' ὀλίγον καὶ ἀκολουθῶς κατὰ τινα θέσιν ἐπιμηκύνεται εἰς νηματοειδῆ ἢ ἐντεροειδῆ κυψελίδα, τὸν ἐπικαλούμενον ἀσκὸν τῆς γύρεως· ὁ ἀσκὸς οὗτος αὐξάνων περικιτέρω, χωρεῖ διὰ τοῦ στύλου εἰς τὴν φοθῆκην καὶ εἰσάγει τὸ ἄκρον αὐτοῦ εἰς τὴν μικροπύλην τοῦ φαρίου, ἐν τῷ ὅποιῳ

Ἐπεὶ ἄνθους. εὐρίσκει τὴν φαρικὴν κυψελίδα, α. στίγμα, β. κόκκος φέρουσαν παρὰ τὴν μικροπύλην δύο γύρεως, γ. ἀσκὸς γύρεως, δ. φάριον, σε. στρογγύλα βλαστικὰ σωματῖα, ἐκ φαρικῆ κυψελίς. πρωτοπλάσματος συνιστάμενα. Ἄμα μετὰ τῶν σωματῶν τούτων ἔλθῃ εἰς ἀμεσον ἐπαφὴν τὸ διὰ τῆς μικροπύλης εἰσελθὸν ἄκρον τοῦ ἀσκοῦ τῆς γύρεως, ὅτε φαίνεται, ὅτι λαμβάνει χώραν μεταξὺ αὐτῶν ἀνταλλαγὴ ὑγρῶν, καθίσταται τὸ φάριον γόνιμον. Μετὰ τὴν μυστηριώδη ταύτην λειτουργίαν ἀρχεται ἡ περαιτέρω τοῦ φαρίου ἀνάπτυξις, περικαλυπτομένων τῶν βλαστικῶν σωματῶν ὑπὸ ὑμένος καὶ γεννῶντων νέας κυψελίδας· οὕτως ἡ φοθῆκη μεταβάλλεται βαθμηδὸν εἰς καρπὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ φάρια εἰς σπέρματα.

Ε΄.

Ὅπως λοιπὸν καρποφορήσωσι τὰ φυτὰ, π. χ. ὁ στάχυς, ἡ μηλέα, ἡ ἀμπελος, ἀνάγκη νὰ γείνη ἐπικο-

νίας, ἤτοι νὰ μεταφερθῆ ἐπὶ τοῦ στίγματος ὠρίμου ὠθηθῆς γύρις ὠριμος, διότι ἄλλως οὐδεὶς κερπὸς παρᾶγεται. Πρὸς τοῦτο ἡ φύσις ἐπρονόησε, πολλοὺς μὴχανευθεῖσιν τρόπους.

Δίοικα φυτὰ ὑπάρχουσι πολλά, τῶν ὁποίων συνήθως τὰ ἄρρενα (ὡς ὁ φοῖνιξ) πολὺ μικρὰν τῶν θηλέων εὐρίσκονται. Τὰ ἄνθη ταῦτα, καὶ τοὶ πολλῆς ὠραϊότητας καὶ πρὸς χρυσαλλίδας ὅμοια, στεροῦνται τῆς ἐλευθερίας τῶν χρυσαλλίδων, διότι εἶνε ἐρριζωμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἀδυνατοῦσι νὰ τελέσωσι τοὺς γάμους αὐτῶν. Ὡς ἐκ τούτου ταῦτα ἔχουσιν ἀνάγκην βοήθειας ξένης, ἣν ἡ φιλόστοργος φύσις ἐν ἀφθονίᾳ παρέχει αὐτοῖς. Ὁ ἄνεμος παρὰ λαμβάνων ἀπὸ τινος ἄρρενος φυτοῦ ἄπειρον πληθὺν κόκκων γύρεως ἐν μορφῇ νεφελίου, φέρει αὐτοὺς μακρὰν ἂν δὲ καὶ τὸ πλεῖστον αὐτῶν μέρος δὲν ἐκπληροῖ τὸν σκοπὸν του καὶ καταστρέφεται, πίπτει ἐπὶ ξένων σωμάτων, μέρος ὅμως αὐτῶν, οὐχὶ ἐλάχιστον, κατορθοῖ νὰ εὕρῃ ὁμοειδῆς θῆλυ φυτὸν καὶ νὰ ἐπικονιάσῃ τὰ ἄνθη αὐτοῦ καὶ καταστήσῃ γόνιμα. Διὰ τοῦτο τὰ φυτὰ ταῦτα παράγουσι μεγάλην ποσότητα γύρεως, τῆς ὁποίας οἱ κόκκοι εὐκόλως παρὰσύρονται ὑπὸ τοῦ ἀέρος. Ἔντομα εἰσερχόμενα εἰς τὰ ἄρρενα ἄνθη, ὅπως λάθῃσι τὸ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχον μέλι, παραλαμβάνουσι συγχρόνως διὰ τοῦ σώματος αὐτῶν κόκκους γύρεως, τοὺς ὁποίους μεταφέρουσι εἰς θῆλεα ἄνθη καὶ καθιστῶσι ταῦτα γόνιμα. Τὰ μελιτοφάγα λοιπὸν ἔντομα εἶνε ἀπαραίτητα διὰ τὴν ὑπαρξίν των φυτῶν τούτων, ἅτινα εὐγνωμονοῦντα, παρέχουσι αὐτοῖς διὰ τὴν εὐεργεσίαν των ταύτην μέλι γλυκύτατον.

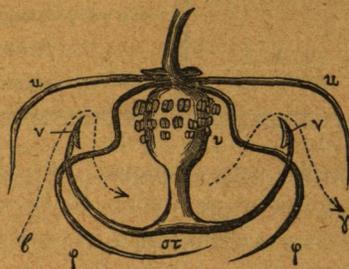
Καὶ τοῦτο μὲν πρό πολλοῦ εἶνε γνωστὸν, τὸ πᾶσι ὅμως ἐπιστεῦετο, ὅτι ἡ γονιμοποίησις τῶν ἐρμαφροδιτῶν ἀνθέων ἐλάμβανε χώραν δι' αὐτεπικονιάσεως (ἢ αὐτογονιμοποίησεως), δηλ. ἡ γύρις τοῦ ἰδίου ἄνθους καθίστα γόνιμον τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὠθηθῆν. Ὁ Λαοβίνος ὅμως διὰ πολλῶν καὶ ἀκριβεστάτων ἐρευνῶν κατέδειξεν, ὅτι ἡ ἐτεροκονιάσις εἰς τὰ ἐρμαφροδιτὰ ἄνθη, δηλ. ἡ ἐπικονιάσις τοῦ στίγματος αὐτῶν διὰ κόκκων γύρεως ἄλλων ἀνθέων τῶν ἰδίων φυτῶν, καλλίτερον δὲ διὰ τῆς γύρεως ἄλλου φυτοῦ ὁμοειδοῦς, παράγει περισσότερα καὶ καλλίτερα σπέρματα, ἀπὸ τῶν ὁποίων βλαστάνουσι νέα φυτὰ ἀκμαιότερα καὶ μᾶλλον παρὰ γωγικά, ἐνθ' ἂν αὐτεπικονιάσεως παρὰ γοντα σπέρματα ὀλιγώτερα καὶ ἐκ τούτων φυτὰ ἀσθενῆ καὶ κχεκτικά.

ΣΤ'.

Ἡ φύσις θέλουσα ν' ἀποφύγῃ τὴν βλαπτικὴν διὰ τὴν δικαιώσιν τοῦ εἶδους αὐτεπικονιάσιν τῶν ἐρμαφροδιτῶν ἀνθέων, ἐπεινόησε διάφορα μέσα, ἅτινα ἀνευρίσκουσι σπουδάζοντες τὰς ιδιότητας τῶν φυτῶν. Τοιαῦτα μέσα εὐρίσκουσι π. χ. εἰς τὰ φυτὰ, τὰ λεγόμενα ψυχανθῆ (π. χ. γλυκύριζα, τριφύλλιον, φασιόλος, κύκμος κοινῶς κοκί, πῖσον τὸ ἡμέρον κ. μπι-

ζέλι κτλ.) εἰς ταῦτα τὸ στίγμα κεῖται ὑψηλότερον τῶν γυροθηκῶν, εἰς τρόπον ὥστε δὲν δύνανται ἐπ' αὐτῶν νὰ καταπέσωσι κόκκοι γύρεως· οὐδὲ ὁ ἄνεμος δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, διότι δύο τῆς στεφάνης πέταλα συμφύμενα μετ' ἀλλήλων, ἀποτελοῦσι τὴν τρόπιν τοῦ ἄνθους, περιβάλλουσιν τοὺς στήμονας. Ἐπομένως εἰς τὰ ἄνθη ταῦτα ἡ γονιμοποίησις δύναται νὰ γείνη δι' ἐντόμων· ταῦτα ἐρχόμενα ἐξ ἐτέρου ἄνθους καὶ φέροντα ἐπὶ τῆς ράχεώς των κόκκους γύρεως, γονιμοποιοῦσι πρῶτον τὸν ὑπερον καὶ ἔπειτα λαμβάνουσι ἐκ τῶν στήμωνων τούτου ἐτέρους κόκκους γύρεως, ὅπως μεταφέρωσι τούτους ἀλλοχού.

Ἀνάλογόν τι παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰ ἔντομοφάγα φυτὰ (1), ὡς εἰς τὴν λεγομένην σαρρακενίαν τὴν πορφυράν. (2) ταύτης τὰ ἄνθη, ἅτινα κρέμνται, ἔχουσι τοιαύτην κατασκευὴν, ὥστε τὰ ἐσωτερικὰ αὐτῶν ὄργανα

Τομὴ ἄνθους Σαρρακενίας τῆς πορφυρᾶς

κάλυξ, φ στεφάνη, u ὠθηθῆ, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐρίσκονται οἱ στήμονες, στ πέτασος, νν στίγματα. Ἐκ τῆς κατασκευῆς ταύτης γίνεται φανερόν, ὅτι αὐτεπικονιά-

ἀτελῶς περικλείονται ὑπὸ τῆς στεφάνης. φ. Ὁ ὑπερος ἀναπετάσσεται ὡς πέτασος ἢ ἀλεξιβροχον στ, εἰς τρόπον ὥστε τὰ στίγματα νν εὐρίσκονται εἰς τὰ πέρατα τοῦ πενταμεροῦς πέτασος· οἱ στήμονες, θραχὴν τὸν στύλον ἔχοντες, ἐπικαθῆνται ἐπὶ τῆς ὠθηθῆς u. Ἐκ τῆς

(1) Σημ. Πρὸ πολλοῦ εἶνε γνωστὰ ἐν τῇ φυσικῇ ἱστορίᾳ φυτὰ συλλαμβάνοντα ἔντομα. Ὡς ὄργανον δὲ συλληπτήριον χρησιμεύει συνήθως τὸ ἄνθος, ὅπερ ἐσωτερικῶς φέρει τρίχας οὕτω πῶς τεταγμένας, ὥστε εἶνε δυνατόν νὰ εἰσέλθωσιν ἔντομα μελιτοφάγα, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ἐξέλθωσι, διότι δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο ἡ διεύθυνσις τῶν τριχῶν. Σκοπὸς δὲ τῆς συλλήψεως ταύτης εἶνε ὡς θέλομεν ἰδεῖ, ἡ γονιμοποίησις τοῦ ἄνθους. Ὑπάρχουσι ὅμως καὶ φυτὰ, ἅτινα διὰ τῶν φύλλων των συλλαμβάνουσι καὶ φονεύουσι τὰ ἔντομα, τινὰ δὲ μάλιστα φαίνεται, ὅτι καὶ τρέφονται ἐξ αὐτῶν. Οὕτω τῆς διωνιαιῆς τῆς μυάγρας, τὰ πινακιοειδῆ αὐτῆς φύλλα, φέροντα ἀκάνθας πολλὰς, κλείουσιν ἄμεσως, ἅμα ἔντομόν τι καθήσῃ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸ φονεύουσι. Αὐτὸ τοῦτο πράττει καὶ τὸ φυτὸν τὸ λεγόμενον δροσερὰ ἢ στρογγυλὸ φύλλο, ἧς τὰ στρογγύλα φύλλα φέρουσι πολλὰς τρίχας ἀδενώδεις, καταληγούσας εἰς διαγύστατον μαργαρίτην, ὅμοιον πρὸς σταγόνα δρόσου. Ἄμα ἔντομόν τι καθήσῃ ἐπὶ τινος φύλλου, αἱ τρίχες αὐταὶ καμπτόμεναι, συλλαμβάνουσι τὸ ἔντομον καὶ τὸ φονεύουσι, ἐκκρίνουσαι ὀξύ τι θανατηφόρον διὰ τὸ ἔντομον, ὅπερ ἔπειτα χρησιμεύει ὡς τροφῇ τοῦ φυτοῦ· διότι κατὰ τὰς γενομένας παρατηρήσεις ἀποροφῶνται ἅπαντα τὰ μαλακὰ ὄργανα τοῦ ἐντόμου καὶ ὑπολείπονται ἐπὶ τοῦ φύλλου τὰ σκληρὰ, ἧτοι οἱ πόδες καὶ τὰ πτερὰ ἂν ἐπὶ τῶν φύλλων τῆς δροσερᾶς ριψωμέν κοκκία ἄμμου ἢ ἄλλου τινός ἀνοργάνου σώματος, αἱ τρίχες μένουσι ἀκίνητοι.

(2) Σημ. Αὕτη εἶνε ἐλώδης φυτὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς.

σις τῶν ἀνθέων τούτων εἶνε ἀδύνατος καὶ μόνον δι' ἐντόμων ἐπιτυγχάνεται. Ταῦτα φέροντα ἐπὶ τῆς ραχέως των γύριν ἔκ τινος ἀνθους, εἰσέρχονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἑτέρου ἀνθους, ἀκολουθοῦντα τὴν ὁδόν, ἣν διαγράφει τὸ βέλος β' οὕτω ψύονται ταῦτα τὸ στίγμα γ, δίδουσι εἰς αὐτὸ γύριν καὶ καθιστῶσι γόνιμον τὴν ῥοθήκην. Εἰσελθόντα δ' ἐντὸς τοῦ ἀνθους, παραλαμβάνουσι ἐκ τῶν στημόνων φ αὐτοῦ γύριν καὶ ἐξέρχονται ἐκείθεν, ὅπως μεταβῶσιν εἰς ἕτερον ἀνθος καὶ καταστήσωσι καὶ τοῦτο γόνιμον καθ' ὅμοιον τρόπον.

(Ἔπεται τὸ τέλος).

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

κατὰ τὰ ἔτη 1887, 1888 καὶ 1889

ὑπο
X. Π. ΚΟΥΓΑΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου φύλλου)

Βροχή. Τὸ ποσὸν τῆς καταπεσούσης βροχῆς μόνον ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1888 κατεμετρήθη διὰ τοῦ βετομέτρου, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἔτη σημειῶ μόνον τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἔβρεξεν ἢ καὶ ἀπλῶς ἐψέκασε (κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ μακκρήτου Ἰουλ. Σμιθ), ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἐποίησα. Ἐν δ' ἐν τοῖς ἐπομένοις πίναξι σημειοῦνται καὶ αἱ ἡμέραι τῆς χαλῆζης, χιόνος, ὀμίγλης, δρόσου, πάχνης, συγκαταριθμούμεναι ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς καταπτώσεως ὕδατος, καὶ αἱ τῶν ἀστραπῶν, βροντῶν, ἱριδος κτλ.

Π Ι Ν Α Ε

ἡμερῶν βροχῆς, ψεκᾶδων, χαλῆζης κτλ. κατὰ τὰ ἔτη 1887 καὶ 1888

1887 (π.)	Ἡμέραι καταπτώσεως ὕδατος						Ἡμέραι					
	βροχῆς	ψεκᾶδων	χιόνος	χαλῆζης	ὀμίγλης	δρόσου	πάχνης	τὸ ὅλον	ἀστραπῶν	βροντῶν	ἀστ. μετὰ βροντῶν	ἱριδος
Ἰανουάριος	6	1	—	—	—	—	—	7	—	—	—	—
Φεβρουάριος	6	1	—	—	—	—	—	7	3	—	—	—
Μάρτιος	16	—	—	3	2	2	—	21	2	2	6	—
Ἀπρίλιος	8	1	—	—	—	—	—	9	1	1	1	—
Μάιος	2	2	—	—	—	—	—	4	2	—	—	—
Ἰούνιος	1	1	—	—	—	—	—	2	—	—	1	—
Ἰούλιος	—	1	—	—	—	—	—	1	3	—	—	—
Αὐγούστος	—	1	—	—	—	—	—	1	1	—	1	—
Σεπτέμβριος	14	3	—	—	—	—	—	17	5	—	8	3
Ὀκτώβριος	15	1	—	1	—	—	—	17	4	—	4	—
Νοέμβριος	11	1	—	—	—	—	—	12	1	—	3	1
Δεκέμβριος	16	—	—	2	—	—	—	18	1	—	4	—
Ἔτος	95	13	—	6	2	2	—	118	23	3	28	4

1888 (π)

Ἰανουάριος	12	1	3	—	2	—	—	16	1	—	3	—
Φεβρουάριος	11	—	1	1	—	—	—	13	—	1	2	—
Μάρτιος	7	—	—	3	—	—	—	10	1	1	1	2
Ἀπρίλιος	5	3	—	—	—	—	1	8	—	—	—	1
Μάιος	4	3	—	—	1	—	—	7	2	—	1	—
Ἰούνιος	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—
Ἰούλιος	1	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—
Αὐγούστος	—	1	—	—	—	—	—	1	4	—	—	—
Σεπτέμβριος	3	2	—	—	—	—	—	5	5	1	1	1
Ὀκτώβριος	8	3	—	—	—	—	—	11	8	—	4	1
Νοέμβριος	10	1	—	—	—	—	—	11	2	—	4	—
Δεκέμβριος	5	2	—	—	2	—	—	7	—	—	—	—
Ἔτος	66	16	4	4	5	1	—	90	26	3	16	5

Π Ι Ν Α Ε

ἡμερῶν βροχῆς, ψεκᾶδων, χαλῆζης κτλ. κατὰ τὸ ἔτος 1889

1889 (γ)	Ἡμέραι καταπτώσεως ὕδατος							Ἡμέραι				Ποσὸν τοῦ καταπεσόντος ὕδατος ἐν ἔτει 1889 εἰς γ. μ.	Παρατηρήσεις	
	βροχῆς	ψεκᾶδων	χιόνος	χαλῆζης	ὀμίγλης	δρόσου	πάχνης	τὸ ὅλον	ἀστραπῶν	βροντῶν	βροντῶν καὶ ἀστρ.			ἱριδος
Ἰανουάριος	9	2	—	—	—	—	—	11	—	—	1	—	60,6	89,7 τὴν 19ην
Φεβρουάριος	18	2	—	4	2	—	—	26	2	—	6	—	198,4	
Μάρτιος	14	1	—	3	1	—	—	19	1	—	4	—	130,7	
Ἀπρίλιος	10	3	—	2	3	—	—	18	—	1	1	—	43,2	
Μάιος	4	7	—	—	3	—	—	14	—	—	3	—	13,0	
Ἰούνιος	—	3	—	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	
Ἰούλιος	—	2	—	—	—	—	—	2	—	1	—	—	—	
Αὐγούστος	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Σεπτέμβριος	3	2	—	—	—	—	—	5	—	—	4	—	123,7	
Ὀκτώβριος	5	4	—	—	—	—	—	9	—	—	4	—	55,2	
Νοέμβριος	8	1	—	—	—	—	—	9	2	—	2	1	69,2	
Δεκέμβριος	8	2	—	1	2	3	1	17	—	—	1	1	56,3	
Ἔτος	79	29	—	10	11	3	1	133	5	2	26	2	750,3	

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1883 μέχρι τέλους τοῦ 1889 (παραλειπομένου τοῦ 1882, ἕνεκεν τῆς ἑλλείψεως παρατηρήσεων δύο μηνῶν, καθ' οὓς ἀπουσίαζον εἰς δυτ. Ἑλλάδα δι' ὑψηρσίαν τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ), τὰς ὀλιγωτέρας ἡμέρας βροχῆς καὶ ψεκᾶδων ἀριθμεῖ τὸ 1888

(66+16), τὰς πλείους δὲ τὸ 1886 (98+15). Κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἔτη, τὰ προδημοσιευθέντα ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῦ β' ἰατρικοῦ συνεδρίου ἔβρεξεν ἢ ἐψέκασε τῶ μὲν 1883 ἡμέρας 89+18, τῶ δὲ 1884 ἡμ. 88+9 καὶ τῶ 1885 ἡμ. 97+15.